

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Imperatoris Theodosii victoria, & prostrato tyranno. Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

Eodem tēporis momento, quo Imperator ad hoc bellum faciendum omni studio incumbebat, Constantinopoli ab Arianis tumultus tali de causa commotus est. Solent homines de rebus quas non norunt, sermones nonnunquam confingere: & si quando fuerint occasionem nacti, rumores, de rebus, quarū cupiditate ducuntur, multò maximos excitant, vtpote perpetuo rerum nouarum appetētes. Quod quidem in ea ciuitate tū vsu venit. Nam de bello, quod longè ab illis gerebatur, alius aliud commentus, rumore de eo dissipauit, spem scilicet animo cōspiciens belli euentum Imperatori indies minus prospere successurum. Etenim quamuis in bello adhuc nihil esset confectum, tamen illi res, quas non norunt, iuxta ac si easdem oculis aspexissent, narrarunt, dixeruntq; tyrannum copias Imperatoris profligasse, hunc, & illum militum numerum in pugna cecidisse: atq; adeo ipsum Imperatorē à tyranno propemodum captum fuisse. Ariani itaque graui tum animi perturbatione cōmoti (discrutiabātur enim, ecclesias intra urbem ab illis, quos ipsi antea persecuti fuerant occupatos) varios rumores disseminarunt. Et quoniā alia quaedam diuersa ab illis, quæ narrabantur, eos etiam qui rumorū erant authores, ad credendum ita induxerunt, vt ea, quæ ipsi confinxerant, nō conficta, sed vera esse putarēt (nam alij qui ea auditione acceperant, ipsis rumorū authoribus confirmabant, non aliter habere, atque ab illis audiuerant) Ariani idcirco animis de integro confidere, facinus aggredi, Nectarij Episcopi domum, iniectis facibus, incendio vastare cōeperunt. Hæc gesta sunt ad secundum consulatum Theodosij, Cynegeij autem primum.

De Imperatoris Theodosij victoria, & prostrato tyranno. CAP. XIII.

CV M milites Maximi tyranni de Imperatoris aduentu, deq; eius apparatu bellico audiuisent, ne rumoris quidem auram ferre potuerunt, sed graui metu percussi, tyrannum vinctum in manus Imperatoris tradunt: qui quidem

quidem occisus est, sub eisdem Coss. sexto Calend. Septēbris. Andragathius autem, qui Gratianum Imperatorem interemerat, Maximi clade intellecta, se in proximum flumen præcipitans, submersus est. Quamobrem Imperatores victoriam consecuti, Romam iter capiunt. Cumque illis vna erat Honorius admodum adolescens. Nam post euitum Maximum pater illum Constantinopoli accersuerat. Romæ igitur festa celebrauere triumphalia. Quo quidem tempore Theodosius Imperator suæ singularis clementiæ in causa Symmachi viri consularis illustrem dedit significationem. Iste namque Symmachus & inter viros ordinis senatorij Romæ principem locum obtinuit, & propter excellentem eius in latinis literis eruditionem in summa admiratione fuit. Nam multos libros latino sermone conscripsit. Inter quos liber de laudibus Maximi tyranni, dum adhuc viuebat, editus, & coram eo recitatus, eum postea læsæ maiestatis reum fecit. Quapropter mortem veritus, ad ecclesiam confugit. Imperator verò, qui adeo pio & religioso animo erga fidem Christianam affectus erat, vt non sacerdotes modò, qui in eadem cum illo fide consentiebāt, supra modum coleret, sed Nouatianos etiam, qui in fide Consubstantialis cum eo conspirabant, amplecteretur humanitùs, quò Leontio Romæ ecclesiæ Nouatianæ Episcopo pro Symmacho deprecanti gratificaretur, Symmachum absoluit crimine. Qui veniam consecutus, Apologeticum ad Imperatorem Theodosium scripsit. Bellum itaq;, quod in initio maximam minari videbatur calamitatem, celeriter extinctum fuit.

De Flauiano Antiocheno Episcopo.

CAP. XV.

Eodem ferè tempore Antiochiæ Syriæ hæc etiam gesta fuisse accepimus, cum Paulinus morte occubuerat: populus illius ecclesiæ Flavianum detestatus est: & propterea Euagrium suæ ipsius factionis Episcopum designari constituit. Quo non longo tempore vitam protrahente, nemo alius in eius locum delectus fuit: sic enim erat res à Flauiano cõparata. Quotquot igitur Flavianum
propter